

HET KWEKEN VAN DE MONTPELLIERSLANG

(MALPOLON MONSPESSULANUS MONSPESSULANUS)

BREEDING MALPOLON MONSPESSULANUS MONSPESSULANUS (MONTPELLIER SNAKE)

Cesare Colli, Milaan

Inleiding

De Montpellier slang is een intelligent dier, dat vaak de kop omhoog steekt, zoals een periscoop, om uit te kijken naar mogelijke prooidieren. Het is geen prachtig gekleurde slang, maar het dier is voor mij erg interessant vanwege al zijn bewegingen in het terrarium. *Malpolon monspessulanus* vertoont een eigenaardig gedrag na het eten en na het regelen van de temperatuur: het dier wrijft een vloeibare substantie uit klieren bij de neus op de buikschubben. Als ik me naar het terrarium beweeg, maakt de slang vaak een hard sissend geluid.

Soorten

Er zijn drie ondersoorten van *Malpolon monspessulanus*: *fuscus*, voorkomend op de Balkan, in Irak, Syrië, Iran, Turkije en de omgeving van de Kaspische Zee; *insignitus*, voorkomend in noordelijk Afrika van Marokko tot Egypte; *monspessulanus*, voorkomend van Ligurië (in Italië) tot het Iberische Schiereiland en het westelijk deel van Marokko.

Malpolon monspessulanus bewoont meestal zonnige biotopen, met een droge ondergrond, maar wordt in Italië vaak aangetroffen bij droge rivieroeveren. Deze soort eet

Cesare Colli, Milaan

Introduction

The Montpellier snake is an intelligent animal that spends a lot of time with the head erect, like a periscope, to look for possible prey. It is not a colourful snake but for me it is very interesting to observe all its movements in the terrarium. *Malpolon monspessulanus* has a typical behaviour after eating and after thermoregulation: it rubs a liquid substance, produced from nasal glands, onto its ventral scales. When I draw near the terrarium it often hisses loudly.

Species

There are three subspecies of *Malpolon monspessulanus*: *fuscus* that lives in the Balkan Peninsula, Iraq, Syria, Iran, Turkey and the Caspian region; *insignitus* in northern Africa, from Morocco to Egypt; *monspessulanus* from Liguria (Italy) to the Iberian Peninsula and western part of Morocco.

Malpolon monspessulanus usually lives in sunny biotopes with a dry substrate but in Italy it is often found near the banks of dry rivers. This species prefers to eat lizards but also eats mice, rats, young rabbits and small birds. The Montpellier snake is a back fanged snake that kills prey with its

voornamelijk hagedissen, maar ook muizen, ratten, jonge konijnen en vogeltjes. De Montpellerslang is een slang met gegroefde giftanden achter in de bovenkaak, die haar prooi met gif doodt. Het gif is niet gevaarlijk voor de mens, maar kan wel misselijkheid en plaatselijke zwelling veroorzaken. De enkele beten die ik kreeg hebben me nooit problemen opgeleverd.

Mijn slangen

Het mannetje kwam uit Spanje en was toen ik het kreeg ongeveer twee jaar oud (70 cm en 83 g). Aan het einde van het jaar was zijn gewicht 125 g. Ieder jaar, van november tot januari, liet ik de slangen overwinteren bij 10-15°C. Gedurende de rest van het jaar was de temperatuur in het terrarium 26-32°C overdag en 20-22°C 's nachts. De fotoperiode was dezelfde als in de natuurlijke seizoenen.

Aan het eind van zijn derde jaar was het mannetje 105 cm en woog het 260 g. Na vier jaar 128 cm (92 cm + 36 voor de staart) en 480 g. Na vijf jaar 145 cm en 650 g, en na zeven jaar 155 cm en 780 g. Het vrouwtje kwam uit de buurt van Madrid en was na vier jaar 109 cm (82 + 27 cm staart) en woog 244 g. Het mannetje groeide sneller dan het vrouwtje (beide aten muizen) en was duidelijk groter (sexueel dimorfisme). Ze verschilden ook in kleuren.

De slangen leven in twee terraria: 80x40x40 cm (de man) en 70x40x35 cm (de vrouw). Op de bodem liggen kranten. De belichting was als volgt: een witte spotlamp van 40 Watt voor de man en een witte spotlamp plus een neon- (UV-) lamp voor het vrouwtje. Ik weet niet of de UV-lamp erg belangrijk was voor het succesvolle kweken. Als voedsel gaf ik muizen van 20-

Foto 1: *Malpolon monspessulanus*, man, een jaar na de succesvolle kweek. / *Malpolon monspessulanus*, male, a year after successful breeding.
Foto / Photo: Cesare Colli.

venom. The venom is not dangerous to man but may cause nausea and local swelling. In my experience the few bites that I have received didn't give me any problems.

The snakes

The male was from Spain and when I got it, it was about two years old (70 cm, 83 g). At the end of the year its weight was 125 g. Every year, from November to January, I hibernated the snakes at 10-15°C. During the remainder of the year the temperature in the terrarium was 26-32°C during the day and 20-22°C by night. The photoperiod was the same as the natural seasons.

30 g. Het mannetje at ook vrijwillig reepjes vlees en varkenshart. De grootste prooi die gegeten werd, was een jong diepvrieskonijn van 75 g.

Paringen en het leggen van eieren

Ik zette het paar bij elkaar in het terrarium van de man in zijn achtste jaar, na de eerste vervelling van het vrouwtje in maart. Ik zag een copulatie, maar toen het vrouwtje de 21e mei zes eieren legde, bleken die onbevruucht te zijn. Een jaar later was het mannetje 950 g en het vrouwtje 350 g. Ik zette ze weer in maart bij elkaar. Ik nam geen copulaties waar, maar na de tweede vervelling van het vrouwtje, zette ik haar apart en plaatste in haar terrarium een plastic doos met natte papieren handdoe-

Foto 2: *Malpolon monspessulanus*, vrouw met eieren. / *Malpolon monspessulanus*, female and eggs.
Foto / Photo: Cesare Colli.

At the end of its third year, the male was 105 cm and weighed 260g, after four years 128 cm (92 + 36 tail) 480 g, after five years 145 cm and 650 g and after seven years 155 cm and 780g. The female was from near Madrid (Spain). At four years her length was 109 cm (82 + 27 tail) and her weight 244g. The male grew faster than the female (both eat mice). Sexual dimorphism is evident and the colours are also different.

The snakes live in two terrariums: 80x40x40 for the male, 70x40x35 for the female. Substrate was newspaper. The lights were one 40w white spot for the male and one white spot + one neon (UV) for the female. I don't know if the UV lamp was very important for successful breeding. For food I gave adult mice (20-30g). The male also voluntarily ate strips of meat and pig's heart. The largest prey eaten was a young thawed rabbit (75g).

Mating and egg laying

I put the pair together (in the male's terrarium) during their 8th year, after the female's first shed in March. I saw a copulation but when the female laid six eggs, on the 21st of May, they were infertile.

One year later the male was 950g and the female 350 g. I put them together in March. I didn't observe any copulation but, after the female's second shed, I housed her alone and put a plastic box with wet paper towels, with a small hole for access, in her terrarium for egg laying. The female would remain all day long in this box. During the night of April 13th (twelve days after shedding), the female laid nine eggs about 40x20 mm. One was infertile but in the other eggs I saw little blood vessels, so I understood that they were fertile.

ken erin en een kleine toegangsopening, voor het leggen van eieren. Het vrouwtje bleef de hele dag in deze doos.

In de nacht van 13 april, twaalf dagen nadat ze was verveld, legde het vrouwtje negen eieren van ongeveer 40x20 mm. Eén ei was onbevruucht, maar in de andere zag ik kleine adertjes, zodat ik veronderstelde dat ze wel bevrucht waren.

Het incuberen van de eieren en de opfok van de jongen

Ik deed de eieren in een plastic doos met vermiculiet en water (verhouding 1:1). De temperatuur handhaafde ik op 28-31°C en ik liet slechts een zeer klein gaatje in de doos voor de uitwisseling van lucht. Na 55 dagen opende ik een ei en vond een klein

Foto 3: *Malpolon monspessulanus*, het eerste kleine vrouwtje. / *Malpolon monspessulanus*, the first little female. Foto / Photo: Cesare Colli.

Egg incubation and hatching

I put the eggs in a plastic box with 1:1 vermiculite/water. I maintained 28-31°C and I left only a very small hole for air exchange. After 55 days I opened an egg to find a small male (dead). From the 15th June, I saw seven snakes emerge (first four females then three males), the last hatching on the 19th June. The length was from 28 to 32 cm. I separated all the neonates after the first shedding (about 8/9 days after hatching).

Foto 4: Jonge Montpellierslangen. / Newborn Montpellier snakes. Foto / Photo: Cesare Colli.

mannelijke. Het was dood. Van de 15e tot de 19e juni zag ik zeven slangetjes naar buiten kruipen. Eerst vier vrouwtjes, daarna drie mannetjes. Hun lengte varieerde van 28-32 cm. Ik zette alle pasgeboren slangen apart na hun eerste vervelling, ongeveer 8-9 dagen nadat ze uit het ei waren gekropen. Ik voerde ze muizenstaartjes. Twee vrouwtjes aten probleemloos, maar de andere slangen moest ik helpen. Na twee maanden aten alle zelfstandig pasgeboren diepvriesmuizen. Ik merkte op, dat, zoals bij alle *Malpolon monspessulanus*-soorten, de mannetjes sneller groeiden dan de vrouwtjes.

I gave them mice tails for food. Two females ate without problem but I had to help the other little snakes to eat. After two months all ate frozen pinkies by themselves. I noticed that, as in all *Malpolon monspessulanus*, the males grew faster than females.

English corrections: Mark Wootten.

Vertaling uit het Engels door Ruud de Lang

